

Foredrag af Bruno Gröning, Weilheim, 7. maj 1951

"Jeg lader mig ikke diktere, hvad jeg gør, det gør jeg af fri vilje ..."

Henvisning:

Dette er en afskrift af det stenografisk registrerede foredrag af Bruno Gröning, som han holdt den 7. maj 1951 på restaurant "Bräu-Wastl" i Weilheim for krigsinvalidere og hjemvendte fra krigsfangenskab.

Optagelser af Bruno Grönings foredrag med hans originalstemme kan fås på cd, og kan bestilles på følgende Internetadresse: www.bruno-groening-stiftung.org

Foredrag af Bruno Gröning, Weilheim, 7. maj 1951

"Jeg lader mig ikke diktere, hvad jeg gør, det gør jeg af fri vilje ..."

Bruno Gröning taler til krigsinvalidere og hjemvendte på restaurant "Bräu-Wastl".

Velkomsttale af hr. Kottmaier, Formand for VdK*-foreningen München

Han sagde bl.a.:

Vi ved alle, at der findes flere ting mellem himmel og jord, end vores skolelærdom drømmer om.

Lægevidenskaben gør sit yderste, for efter bedste evne og samvittighed at pleje og drage omsorg for krigsofrene.

Jeg har besluttet mig til at invitere Bruno Gröning hertil. Det er hver enkelts frie vilje at komme her. Ingen er blevet tvunget.

Jeg ved, at der i de sidste dage er blevet øvet megen kritik imod mig. Men jeg påtager mig gerne enhver kritik, når der er en mulighed for at hjælpe krigsofrene og at fratage dem deres smerter og sygdomme.

Indføringsforedrag af hr. Einbeck sen.

Han sagde bl.a.:

Efter hr. Grönings ønske skal jeg sige Dem tak for, at De har bedt ham om at komme til Dem. Han har glædet sig meget over invitationen.

Før hr. Gröning selv taler til Dem, har han bedt mig om at give Dem nogle grundlæggende forklaringer på, hvad det drejer sig om ved hans helbredende strøm, og af hvilken natur hans kraft er.

Det er kendt, at der siden hans optræden er kommet meget forskellige meninger om ham i omløb. Mennesker, der tænker rent materielt, afviser hans kraft og hans strøm som umulig. De taler om indbildning, suggestion, hypnose eller endog bedrag. – Andre, troende, eller de som er blevet helbredte, betragter alt dette som mirakler.

Det er i sandhed hverken det ene eller det andet. Det drejer sig om en højere art lovmæssighed, om en naturkraft, der stammer fra energifelter, der ligger over de fysiske kræfter. Det er klart, at der findes sådanne om vor jord, der er usynlige og hverken kan vejes eller dissekteres, og hvori vi svømmer som fiskene i vandet. De er der. Det skulle ikke være vanskeligt, netop i vores videnskabeligt oplyste tid, at vide noget om dette. Allerede radiobølgen beviser jo eksistensen af æterbølgen.

Men der findes endnu højere, åndeligere og renere energifelter på det planetariske område. Vi mennesker lever i dem, bliver hele tiden berørt af dem. Alt liv bliver næret af dem. Vi står følelsesmæssigt, intuitivt eller erkendelsesmæssigt over for dem.

Der har altid været mennesker, som stod i umiddelbar forbindelse med disse kraftstrømme fra kosmos. Disse mennesker var i stand til at udsende helbredende strømme, hvis virkning for os synes som mirakler. Enhver af de store kulturreligioner har vist et ideal for sine troende, som frembragte sådanne "mirakelhelbredelser".

Nu er Gröning utvivlsomt et menneske, der står direkte i forbindelse med disse kraftfelter fra kosmos, til hvem strømmen kommer i udtømmelig udstrækning, kraft og omfang. Hos Gröning drejer det sig utvivlsomt om en enestående forekomst, i det mindste for nuværende, indenfor de vestlige kulturlande.

Det falder os materialister vanskeligt at forestille os sådan en kraft, som opretholder alle energier i vort liv. I det indiske folk findes der skoler, hvor mennesker, som anses for værdige til det, får en uddannelse, hvorved der gennem sjælelig bearbejdelse bliver dannet magiske kræfter.

Grönings kraftstrøm er af denne art. Ligesom der ved radioens fænomener hverken er begrænsning af tid eller sted, kan også Gröning fjernhelbrede. Der foreligger utallige beretninger om helbredelser, hvor de syge aldrig har set Gröning. De modtog strømmen, og helbredelsen skete.

Enhver sygdom opstår gennem forstyrrelse af den harmoniske livsrytme i organismen. Bliver harmonien genetableret, er sygdommen overvundet. Gröningstrømmen virker på organismen fra den åndeligt-æteriske side. Strømmens kraft er af kosmisk natur, ingen sygdom kan modstå dens styrke. Enhver sygdom kan derfor blive helbredt, men ikke enhver syg. Denne tilsyneladende selvmodsigelse vil dr. Trampler senere forklare.

Når vi vil optage strømmen eller den helbredende bølge fra en bestemt sender, så er det nødvendigt, at vi indstiller os på denne senders bølge. Hvis vi ikke gør det, modtager vi ikke noget. Så er det tåbeligt at tro, at senderen ikke er i aktion. Grunden til ikke-modtagelsen ligger da i modtagerapparatet. Også for modtagelsen af Grönings helbredende bølge, må man indstille sig på en ganske bestemt måde.

Det synes at være alle store fornyeres tragiske skæbne, at de bliver misforstået af deres omverden, forfulgt og bekæmpet på det groveste. Det beviser historien. Et eksempel er den store læge Theophrastus Paracelsus, der levede omkring år 1500, og rådede over den samme kraft. Han talte om strømmen som et hemmelighedsfuldt "arkanum", en guddommelig kraft, som ingen sygdom kan modstå. Paracelsus' helbredelsesresultater fik dengang hele verden til at undres. Heller ikke han kunne forhindre, at han blev bekæmpet og forfulgt af sine lægekolleger. Hele hans liv lignede en flugt, til han som 48årig blev myrdet i Salzburg. – Også Hahnemann, der fandt revolutionerende nydannelser på homøopatens område, havde samme skæbne. Man kunne anføre mange andre eksempler.

Man skulle tænke på, at vi mennesker alle endnu er ved at lære. Heller ikke den lægevidenskabelige forskningen er afsluttet, gang på gang kommer der nye resultater. Når nogen hævder at være nået til ende med erfaringerne, så dementerer enhver ny landvinding ham.

Gröning står i øjeblikket endnu i en hård kamp, da den materialistiske menneskehed bestrider kendsgerningerne om hans kraft og hans helbedsmetode, og ofte bevidst lyver og frakender ham den. For nærværende står Gröning foran en retssag, hvor det skal vise sig, om man vil give ham frihed til hans velsignelsesrige virke eller ej.

Jeg har selv haft hundreder af helbedelsesberetninger i hånden, hvori helbedte gav udtryk for, at de er blevet befriet for de alvorligste sygdomme. Ingen læge kunne indtil da hjælpe dem. Jeg var selv vidne til en helbedelse for kort tid siden. En kvinde fra Augsburg kom til Gröning. Jeg så, hvordan hun blev løftet ud af sin vogn, og blev båret til Gröning. Jeg interesserede mig for tilfældet, satte mig ved siden af hende og fik at vide, at en lammelse, der udgik fra rygmarven, stadig blev værre, at hun havde været sengeliggende i 22 uger, og slet ikke kunne bevæge sig. – Gröning kom hen til hende, så på hende og sagde så: "Rejs Dem op!" Den syge var forvirret. "Jeg kan ikke", sagde hun, "jeg er lammet!" "De var lammet", svarede Gröning, "rejs Dem op!" Så rejste hun sig. "Det er ikke nok", sagde Gröning, "gå frem og tilbage i værelset!" Det kunne hun, alle de tilstedeværende var rystede, og mest den syge selv, der gang på gang stammede sin tak til Gröning. "Det er endnu ikke nok", sagde Gröning, "gå op og ned af trappen!" Hun gjorde det, og kunne slet ikke fatte det. Gang på gang trådte hun med fødderne her og der, for at overbevise sig om, at hun virkelig kunne stå og gå.

Jeg kunne fremføre mange lignende helbedelser, som kun var mulige gennem denne kraft.

De ved måske, at Gröning altid siger, at han kun kan helbrede den, der er troende, god og religiøs. Dermed mener han, at mennesket skal være tilgængelig i sit indre, fri for tanker af lavere slags, af had, misundelse, skepsis osv. Han ser jo ikke alene sit mål i at gøre mennesker raske, han vil også føre dem tilbage til en ædlere menneskeværdighed. Menneskene skal møde hinanden omsorgsfuldt, i et sandt, religiøst livs betydning.

Vi kan kun ønske for Gröning, at man giver ham friheden til frit at udøve sit virke. Vi kan hjælpe med til det, idet vi står åbne overfor det nye, ikke snæversynet og skeptisk lyver det bort, men forsøger at møde det med nøgtern klarhed.

Lad mig slutte med denne bøn til Dem:

Undersøg alt, og behold det bedste!

Uddrag af dr. Trampfers tale

Hr. Gröning har bedt mig om at give Dem nogle oplysninger om anvendelsen af den helbredende strøm og kuglen, til gavn for Deres sundhed.

Fra 1943 til 28 august 1949¹ var jeg skæbnefælles ...

(Nu følger beskrivelsen af hans egen tidligere lidelse, det første møde med Gröning, helbredelsen, virkningen af den påvirkede stok, og derefter brugsanvisningen for, hvordan kuglen skulle behandles).

Betragt venligst Deres egen krop som en slags akkumulator, der behøver en vis spænding for at være ydedygtig. Når vi er trætte og overanstrengte, bruger vi ofte udtrykket: "Jeg er udmattet". Med kuglen er De i stand til at fylde livsakkumulatoren op, så den får den rigtige spænding.

... Lige meget hvor tit Gröning har behandlet mig, har han aldrig spurgt mig, hvad jeg fejlede ...

... For at kunne modtage den helbredende strøm, er det kun vigtigt at kunne indstille sig rigtigt i sit indre ...

Strømmen er så ukendt, at den er vanskelig at forstå for materialisterne. Vi kan bedst sammenligne det hele med en radiosender. Gröning er senderen af den helbredende strøm, og den syge er modtagerapparatet. Blot drejer det sig her ikke om apparater, men om levende mennesker.

¹ Anmærkning fra Bruno Gröning Stiftung: Se for dette også artiklen "Gröning helbreder vores korrespondent" i "Münchner Allgemeine" fra 4.9.1949, på dansk under artikler om Bruno Gröning 1949-09-04.

... Engang har Gröning behandlet 80 kalmukker. Disse naturfolk er vant til at blive behandlet med lignende midler. De indstillede sig straks rigtigt, og Gröning sendte dem sin strøm til deres udstrakte håndflader.

Ved "fjernmodtagelse" er det endog muligt, frem for alt i aften- og nattetimerne, optisk nøjagtigt at konstatere, fra hvilken retning den helbredende strøm kommer. Når strømmen nemlig falder lodret på håndfladen, er den særlig stærk, ellers er den noget svagere. – Gröning var bortrejst, jeg vidste ikke hvorhen. Om aftenen indstillede jeg mig, løftede håndfladerne og drejede dem langsomt. Retningen, hvor strømmen virkede stærkest, var jeg godt kendt med fra krigens bombenætter, for i dem havde man altid kunnet se det brændende skær fra Nürnberg. Da Gröning kom tilbage næste aften, sagde jeg lige ud til ham: "I går aftes har De helbredt i Nürnberg!" Det bekræftede han. Naturligvis kunne han have været andre steder, der lå i lige linie med Nürnberg.

Den helsesøgende kan hvor som helst pejle sig frem til den helbredende bølge. Han modtager den stærkest, når han indstiller sine tanker på Gröning og den helbredende bølge.

Gröning understreger gang på gang, at man ikke skal takke ham, men Gud for den modtagne helbredelse, for Gud har helbredt. Det forklarer også, hvorfor en gudsfor nægter ikke kan blive helbredt, for hvordan skal han kunne modtage kraft fra en magt, som han benægter?

Vil man modtage bølgen, skal man blot indstille sig på modtagelsen, og må ikke selv sende.

Videnskabelig forskning fra professor Sauerbruch, Rohrach o.a., har vist, at der findes "intellektuel sending", som man kan måle og påvise, i vores tilfælde altså en kraft, som repræsenterer en modkraft. Man skal altså, især i Grönings nærvær, forsøge af slippe alle tanker. De farligste tanker, er dem på ens egen sygdom.

En helsesøgende med en galdelidelse kom til Gröning. Jeg indskærpede hende, at hun ikke skulle tale om sin lidelse, og heller ikke tænke på den. Nå, hun holdt godt nok munden lukket, men af angst for, om Gröning nu også ville kunne finde hendes lidelse, tænkte hun intensivt på den, og sendte ham så at sige tankemæssigt hele tiden: "galde, galde, galde!" Resultatet var, at hun beholdt sin galdelidelse, men i stedet mistede et let handicap i højre arm og ben, der var eftervirkning efter en børnelammelse og virkningen af gigt. – Det De ikke tænker på, det mister De. Det De tænker på, det beholder De. Gröning siger gang på gang: "Den der elsker sin sygdom, fastholder den, sidder på den, fra ham kan jeg ikke fjerne den!" – Man kan sammenligne sygdommen med en genstand, tanken med hånden, der holder fast på den.

(Der følger en beskrivelse af et sygdomsbilledes stilling – "når en tænker på sin lidelse, eller tilmed leger eksamen med mig, kan jeg ikke finde denne lidelse! – og

om fjernhelbredelserne til Argentina og Nordamerika – ”sygdomsbilledet ankom helt præcist, uden at Gröning vidste, hvem, hvor og hvad”).

Vigtigt er tilliden til Gröning, og at De ingen tanker sender til ham.

Når en radio sender et program, er det ligegyldigt, hvor mange lyttere der hører det. Lige så ligegyldigt er det, hvor mange syge Gröning behandler på én gang. Alle modtager den helbredende strøm.

Med kuglens hjælp kan De også hjemme komme i forbindelse med den helbredende strøm. Særlig gunstig for det er aftentimerne. Der er i dag allerede en forening af mange tusinde, som på denne måde modtager hjælp for deres sundhed.

(Der følger en beskrivelse af kuglehelbredelserne fra Trampler jun. og sen. for lungebetændelse og blodforgiftning, da Gröning var på Wangerooge).

Sygdommens art spiller ingen rolle; i de utallige helbredelsesberetninger er vel alle sygdomme repræsenteret. Men ikke enhver syg kan indstille sig sådan på Grönings bølge, så han bliver helbredt. Når ti mennesker med blindtarmsbetændelse kommer i rette tid til en kirurg, så er operationen og den følgende tid omtrent den samme for alle. Men når ti mennesker kommer til Gröning med samme lidelse, så bliver måske én spontant helbredt, nogle mærker slet intet, og nogle mærker den første ændring i deres sundhed. At Gröning er den rigtige sender, er bevist, men om den syge er den rigtige modtager, det er spørgsmålet.

(Spørgsmål til tilhørerne, om nogen har mærket noget. Ingen svar).

Ved et af Grönings foredrag er det sket, at af 20 gangbesværede gjorde mange allerede de første forsøg på at gå, før Gröning overhovedet kom personligt. Jeg kan ikke tænke mig, at ingen, netop blandt Dem, ikke skulle have mærket noget. De er vel kun forgenerte til at melde Dem. Ved mange sygdomme, er det ikke muligt synligt at blive klar over bedringen eller helbredelsen. Bekræftelserne kommer da først senere.

(Der følger beskrivelsen af omstillingssmerterne – hovedpine, opkastninger, forbigående forstærkede smerter – og advarsel om sovepiller og bedøvende midler).

Virningen af Grönings helbredende strøm består i en belivning af nervesystemet, som gennem narkotikaen igen bliver bedøvet. Så er det som ved en vogn med antrukne bremses, den ene kraft trækker i den ene, den anden i den anden retning.

Men i hvert fald skal man ved lidelser, hvor regelmæssig indtagelse af medikamenter blev ordineret af en læge – som f.eks. ved sukkersyge – ikke uden lægelig kontrol stryge denne.

Et vigtigt punkt er tilbagefaldene. Føhn forstyrrer modtagelsen af den helbredende bølge, barometerfald kan få den gamle lidelse til at optræde igen. Det er ikke tilbagefald, disse hændelser kan man modvirke med kuglen.

Virkelige tilbagefald opstår gennem fysiske og sjælelige overanstrengelser. Ligesom efter en kur, skal man også skåne sig efter en Gröninghelbredelse.

(Der følger eksempler på tilbagefald gennem fysiske overanstrengelser, sjælelige chok og diskussioner med skeptikere. Henvielse til processen. Oplæsning af en avisartikel).

Suggestion er der ikke tale om, da børn og dyr vel dårligt nok kan suggereres.

Gröning afskærer dr. Trampers fortsatte eksempler, og går selv på talerstolen.

Uddrag af Bruno Grönings tale

(For den nøjagtige ordlyd, se stenografisternes manuskript)

Jeg lader mig ikke diktere, hvad jeg gør, det gør jeg af fri vilje, fordi jeg føler mig kaldet til at hjælpe mennesker.

(Gröning giver udtryk for sin glæde ved netop at måtte tale til krigsinvalidere og hjemvendte).

Allerede længe før krigen brød ud, kæmpede nogle mennesker med åndelige våben mod hinanden. Da disse ikke mere slog til, greb de til de virkelige våben.

Alle nutidige lidelser stammer fra krigen. Ikke kun mænd, men også kvinder, mødre og børn er sjæleligt syge. Mennesket må tage fat om sin sjæl, for at blive befriet for sin lidelse.

Der blev tænkt på genopbygningen, blot ikke på de ødelagte mennesker. Jeg har allerede på dagen forudsagt den forrige og den sidste krig. Jeg må genoprette, hvad der er ødelagt.

(Tilråb. Grönings spørgsmål: Forstyrrer noget Dem?)

Jeg er derfor gået over til at gøre vejen fri for menneskene, der virkelig har brug for hjælp og helbredelse.

Jeg vil intet for mig selv, men alt for mennesket, der virkelig behøver hjælp og helbredelse.

Jeg lader mig ikke skubbe til side, for jeg ved, at de helbredende strømme er der.

Jeg har sendt dr. Trampler til Schweiz, hvor han, mange gange kun til dels, kunne befri mennesker for deres lidelser.

(Han taler om pressens holdning, om virkningerne af denne holdning, om de derved fremkaldte chok hos syge. Han fremlægger sin positive holdning overfor lægerne).

Foredrag af Bruno Gröning, Weilheim, 7. maj 1951

"Jeg lader mig ikke diktere, hvad jeg gør, det gør jeg af fri vilje ..."

Allerede i Herford har jeg sagt: Jeg tænker slet ikke på at tage brødet fra lægerne, tværtimod, jeg vil give dem noget ekstra.

(Nævner lægeforeningens negative holdning).

(Der følger en beskrivelse af forsøgene i Heidelberg, den telefoniske stilling af sygdomsbilleder efter numre, faldgruberne, som professorerne stillede ham).

De skal altid straks gå til Deres læge eller på sygehuset til efterundersøgelse.

Det er ikke rigtigt, at mennesker har bragt mig på anklagebænken.

Jeg har ikke villet Traberhof-tilstandende. Jeg har talt med mennesker i regeringen om, hvad man kan gøre. Udtrykket "Traberhofpostyr" har ikke pressen, men jeg indført. Jeg har bedt regeringen om det bedste menneskemateriale.

(Han bekendtgør sin standsning mod pressefjendtlighederne). Enhver har sit, hvem der har ret, vil også få sin ret.

Gør ikke vrede miner mod mennesker, der skælder ud. Hvad mennesker kunne, kan jeg også.

Menneskene er kommet bort fra vejen, som jeg vil føre dem tilbage til, vejen til troen på Gud.

(Spontan bifald)

Jeg ved, at der altid er mennesker, som ikke forstår og ikke vil forstå.

(De ovenfor angivne enkelte sætninger er taget ud af sammenhængen, og har for størstedelen ingen forbindelse med hinanden. Med hensyn til talens nøjagtige ordlyd, henvises der igen til stenografisternes manuskript).

Kilde:

Bruno Gröning Stiftelsens arkiv